

Jeg vil oprigtig haabe, at de ærede Medlemmer ikke vil gøre det, men vil fortsætte deres nyttige Arbejde i Kommissionen. Jeg har ogsaa om de 5 Landboforeningsmedlemmer udtalt, at jeg maatte gaa ud fra, at det var en Erklæring paa egne Vegne, de fremsatte, og at den derfor var fejlagtig stilet, naar den var stilet til mig. Naar jeg har betegnet deres Udtrædelse som en Tilslutning til syndikalistiske Metoder, er det under den Forudsætning, at disse Medlemmers paa Landboforeningernes Papir skrevne Meddelelse er et Udtryk for Landboforeningernes Holdning overfor Lovgivningsmagten i dette Spørgsmaal, og jeg har sammenstillet den med et ganske analogt Tilfælde, nemlig hvis Arbejdsløshedskasserne erklærede, at de, saafremt de ikke fik en Indstilling vedtaget, vilde nægte at medvirke til Administrationen af en Arbejdsløshedslov. Hvad dette vil betyde, vil enhver af de besiddende Medlemmer her i Tinget forstaa. Det vilde betyde, at Arbejdsløshedskassensystemet ikke kunde opretholdes, og derfor vilde en saadan Erklæring indeholde en Trusel, som Samfundet alvorligt maatte værge sig imod, men paa samme Maade vilde en paa Landboforeningernes Vegne afgiven Erklæring om, at disse vilde nægte deres Medvirken ved Administrationen af en Lov, som Rigsdagen vedtog, naar den maatte ønske, at Landboforeningerne som en af de store Hovedorganisationer her i Landet udpegede Mænd dertil, indeholde en Trusel mod den hele Ordning, en Trusel, som Samfundet maatte værge sig imod. Saaledes er det at forstaa. Om Landboforeningerne ønsker at sætte andre Mænd ind i Stedet for de 5, der nu demonstrativt har erklæret, at de ikke længere vil fortsætte, kan være Samfundet ligegyldigt, men det kan ikke være det ligegyldigt, om Landboforeningerne som saadanne optræder truende overfor Lovgivningsmagten ved at ville undrage den en Medvirken, som Samfundet eventuelt kan finde nødvendig. Jeg gentager derfor, hvad jeg hele Tiden har sagt: Jeg maa gaa ud fra, at denne Erklæring ikke er en Erklæring om, at Landboforeningerne vil nægte deres Medvirken ved den Lovs Gennemførelse, som maatte blive Resultatet af Rigsdagens Forhandling.

Jeg har faaet det Indtryk, at det dog maaske ikke er helt udelukket, at Bestemmelserne i § 13 kunde blive til Lov. Jeg ser, at en fremtrædende Landboforeningsmand, Forstander H. P. Larsen, Malling, til et fremtrædende Venstreblad,

nemlig „Aarhus Amtstidende“, har udtalt, at § 13 indeholder en god Løsning af en vanskelig Situation. Jeg vil haabe, at de videre Forhandlinger vil bringe Klarhed over dette Forhold. Det er jo muligt, at de Medlemmer, der saa stærkt staar paa, at Sagerne i alle Tilfælde skal til Domsafgørelse, vil tage dem ud af Administrationens Haand og lægge dem hos Aktionsmyndigheden, som ikke er Indenrigsministeriet, men Domstolene. Det er jo muligt, at disse Medlemmer i Erkendelse af, at der i Kravet om at levere Korn, som man er skyldig, og som man ikke har ydet, er noget saa berettiget, at de, hvis de ikke vil tage § 13, kunde gaa med til at indføre en Bestemmelse om, at Domstolene kunde dømme til at levere det manglende Korn som et Led i den Straf, der skulde ramme Overtræderne. Det kan der jo forhandles om. Domstolene vil ikke have Hjemmel til det for Øjeblikket, men der kunde jo gives dem en saadan Hjemmel, hvis man ønsker det. Jeg har imidlertid troet, at den høje Rigsdag vilde betragte det som en rimelig Form for Afvikling, at man overførte den manglende Forpligtelse paa det nye Aar, hvor der ikke er Tvivl om, at vedkommende vil kunne opfylde den, og at man saa gav Kornlovens Administration, de forskellige Nævn og Indenrigsministeriet, Anledning til at fritage for Leveringspligten i det kommende Aar, hvis det maatte skønnes, at vedkommende ikke var sig Leveringspligt eller overhovedet strafskyldig Overtrædelse bevidst.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sagde, at jeg var en daarlig Ordfører for Landbruget, og at Landbruget ikke kunde være mig bekendt. Dertil skal jeg kun sige: Jeg er ikke Ordfører for Landbruget og har aldrig paataget mig Mine af at være Ordfører for Landbruget, jeg siger ikke Landbruget, naar jeg mener mig selv, det er der andre ærede Medlemmer, der gør. Nej, jeg har været Ordfører for Regeringens Forsynings-, Ernærings- og Prispolitik, og forsaavidt som den har sejret og er gennemført her i Landet i de sidste 5 Aar, har jeg været Ordfører for Landets Ernærings-, Forsynings- og Prispolitik. Hvorvidt jeg kan være dette Ordførerskab bekendt, vil jeg lade Fremtiden dømme om.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.